

جهان نما

از سوزی «ارباب تاریکی» صورت می گیرد؛

افشای پشت پرده ۱۱ سپتامبر

سینا سبزیان

گروه هکری موسوم به «ارباب تاریکی» که یک گروه هکری شناخته شده است، تهدید کرده در صورت عدم پرداخت مبلغ درخواستی اش، اسناد گسترده و مدارک محرمانه‌ای را افشا می کند که حقیقت‌های بسیاری درباره حملات تروریستی یازدهم سپتامبر سال ۲۰۱۱ آشکار می کند.

ارباب تاریکی عنوان کرده است این اسناد از شرکت‌های بیمه‌ای و آژانس‌های دولتی آمریکا به سرقت رفته است.

راشاتودی در مطلبی با اشاره به این موضوع نوشته است: گروه هکری ارباب تاریکی که گروهی بسیار کارکشسته و حرفه‌ای در اجرای حملات سایبری است، پیش از این فعالیت‌هایی از جمله هک کردن شبکه نفلیکس کلینیک‌های جراحی پلاستیک و دیگر اهداف مهم حساس را انجام داده است.

این گروه با انتشار لینکی در سرتاسر اینترنت مدعی شده که این لینک حاوی ۱۰ گیگا بایت اطلاعات شامل اسناد و مدارک محرمانه مربوط به دعای قضایی حمله تروریستی سال ۲۰۱۱ موسوم به ۱۱ سپتامبر است. این گروه گفته است که اگر به خواسته‌های آن‌ها که در پستی در وبسایت Pastebin منتشر شده است، توجه نشود، رمز این آشپور امنشتر می کند.

بر اساس اعلام این گروه، چنین اطلاعاتی می‌تواند پشت پرده شوم یکی از بدترین اتفاقاتی که در عصر اخیر رخ داده است را بر ملا کند که همین موضوع ارزش این اطلاعات را بالای می برد. در توثیقی که این گروه منتشر کرده، آمده است، پاسخ‌هایی در ارتباط با توطئه‌های حملات تروریستی یازدهم سپتامبر با انتشار ۱۸ هزار سند محرمانه ارائه می شود.

این گروه هکری با نام ارباب تاریکی همچنین تیزری منتشر کرده است که در آن نامه‌ها ایمیل ها، اسناد و مدارک مختلفی به چشم می‌خورد که به شرکت‌های حقوقی، اداره امنیت حمل و نقل و اداره هوانوردی فدرال مرتبط می‌شوند و در نهایت پایان این ویدئو اشاره می کند که اطلاعات بیشتری در راه است.

این گروه هکری مدعی است این اطلاعات صرفاً نافذ به شرکت‌های بیمه‌ای بزرگ جهان از جمله لویذ لندن و هیسکوس به دست نیامده است، بلکه علاوه بر آن اسناد و مدارک از شرکت املاک و مستغلات سیلور استین، مالک مجتمع مرکز تجارت جهانی و سایر آژانس‌های دولتی در طی چندین عملیات هکری به دست آمده‌اند.

اگر ادعای ارباب تاریکی درست باشد، این اطلاعات احتمالاً شامل اسناد و مدارکی می‌شود که مربوط به دولت بوده است و باید نابود می‌شدند، اما شرکت‌های حقوقی در نابودی این اطلاعات کوتاهی کرده‌اند. این اسناد باید اطلاعاتی در ارتباط با حقایق بزرگ‌ترین و عجیب‌ترین رویداد تروریستی تاریخ در بر داشته باشد، رویدادی که سوال‌های بی‌پاسخ بسیاری را در بر دارد.

در اطلاعاتی که گروه هکری منتشر کرده، آمده است: هر کسی که از انتشار نام خود در غالب این اسناد نگران است می‌تواند با جستجوی نام خود متوجه مبلغی که می‌تواند برای حذف نامش پرداخت کند، بشود.

این اطلاعاتیه همچنین می‌افزاید: به برخی سازمان‌های تروریستی و برخی رقبای دولت آمریکا پیشنهادهایی را برای فروش این اطلاعات داده ایم؛ اما اگر این نهادها از خرید این اطلاعات امتناع کنند، شرکت‌های بیمه‌ای می‌توانند با پیش گذاردن و برای خرید این اطلاعات باج خود را به صورت بیت کوین برای ما واریز کنند. اگر چنین اقدامی صورت نگیرد و اکتش بعدی ما افشای کلیه اطلاعات است که می‌تواند همه افرادی که در این اقدام هولناک دست داشته‌اند با خود به زیر خاک ببرد. گروه هکری ارباب تاریکی سال ۲۰۱۶ میلادی نیز با هک کردن مراکز پزشکی، داده‌های تبلیغاتی که برای ترغیب مشتریان به تن دادن به عمل‌های زیبایی استفاده می‌شدر افشا کرد.

نقشه‌ای که کیم در سر دارد؛

فریب ترامپ، رفع تحریم‌ها

سید محمد میرزا محمدزاده

کیم جونگ‌اون مردی با برنامه است؛ موضوعی که او دوست دارد هر سال در اولین روز سال میلادی به ما یادآوری کند. دیکتاتور کره شمالی، در پیام سال نوی پیش‌بینی شده و سالانه خود، دستور کار سال آینده خود را مشخص کرد. اگرچه او همچون سخنرانی‌های سالانه خود، بر ضرورت تمرکز بر اقتصاد میراثش تأکید کرد، اما همچنین عنوان کرد که از آمریکا برای سال ۲۰۱۹ یک درخواست دارد: توافق بر سر برنامه هسته‌ای این کشور از مسیر مذاکره یا انتخاب راه دیگر.

شاید در اولین برخورد با این جملات این تصور پیش آید که کیم جونگ‌اون ترامپ را تهدید به گسترش تسلیحات هسته‌ای کرده و از احتمال آغاز جنگ سخن می‌گوید. اما موضوع می‌تواند بسیار زیرکانه‌تر از این حرف‌ها باشد. کیم جونگ‌اون احمق نیست. سسی‌ان‌ان در تحلیلی که برای همین موضوع نوشته است، از برنامه زیرکانه کیم جونگ‌اون گفته است.

کیم در تشریح سخنرانی خود گفت: اگر دولت ترامپ بر تقاضاهای یک‌سویه خود اصرار بورزد، او چاره‌ای نخواهد داشت، جز دفاع از حاکمیت کشور و منافع عالی آن و اینکه به دنبال راه دیگری برای برقراری صلح در شبه جزیره کره باشیم.

باید بدانیم کیم جونگ‌اون با این صحبت‌ها چه چیزی می‌خواهد

بگوید. دیدگاه کیم در مورد موضوع ایالات متحده آمریکا در ارتباط با برنامه هسته‌ای کره شمالی و اینکه باید ذخایر اتمی و موشک‌های دوربردش را در ازای وعده برداشته شدن کامل تحریم‌ها (چیزی که سال‌ها زمان می‌برد) تسلیم کند، کاملاً منفی است و کیم باور دارد این اقدام غیرممکن است. کره شمالی سلاح‌های هسته‌ای خود را تا حد قانون اساسی این کشور قداست بخشیده است و در واقع این تنها دست‌آورد ارزشمند ملت کمونیست از زمان تأسیس آن در دهه ۱۹۴۰ میلادی است؛ پس این کشور براحتی آن را در ازای تنها یک وعده، تسلیم نمی‌کند.

فرای همه این مسائل، چیزی

که رهبر کره شمالی انتظار دارد امنیت است. داشتن سلاح هسته‌ای حتی با هزینه تحریم‌های فلج‌کننده این امنیت را به ارغمان می‌آورد. از طرفی، کیم می‌داند که در بلند مدت، نمی‌تواند عنان کشوری با ۲۵ میلیون جمعیت را با مшستی آهنی و کمپ‌های اسارت، برای همیشه در دست داشته باشد؛ تاریخ به او می‌گوید هیچ دیکتاتوری نمی‌تواند با چنین رفتار خصمانه‌ای، ابدی شود؛ اگر کیم می‌خواهد چندین دهه بر صندلی قدرت تکیه کند، باید اصلاحات اقتصادی در سطح کلان را به کار گیرد.

به همین دلیل سخنرانی او، عموماً بر مسائل اقتصادی متمرکز بود و با تصاویر بسیاری در طول ارائه‌وی همراه بود، تا اطمینان حاصل کند که همه دنیا پیام او را گرفتند. در عمل، او همان اهدافی را به اشتراک گذاشت که دونالد ترامپ برای آمریکا می‌خواهد: او قصد دارد کره شمالی را دوباره قدرتمند کند و می‌داند که نقد کردن سلاح‌های هسته‌ای در زمان خود بهترین راه کار برای رسیدن به این هدف است.

کیم به دنبال رفع تحریم‌ها است؛ اما تمایلی به تسلیم همه موشک‌های بالستیک بین‌قاره‌ای و بمب‌های هیدروژنی خود ندارد. قدرت‌های هسته‌ای هیچ‌وقت چنین اقدامی نمی‌کنند

اما کیم احمق نیست. او تضمین امنیت قطعی خود را صرفاً با وعده رفع تحریم‌ها معاوضه نمی‌کند؛ او باید مطمئن شود چیزی نزدیک به آن امنیت، در ازای این سلاح‌ها به دست می‌آورد؛ یعنی او باید این تضمین را دریافت کند که ایالات متحده از توافق خود خارج نمی‌شود، چیزی که بزرگ‌ترین نگرانی کیم است؛ ضمن آنکه سوابق اخیر آمریکا چنین چیزی را نشان نمی‌دهد. آمریکا اخیراً از توافق ضد موشک بالستیک موسوم به ABM، توافق هسته‌ای ایران، توافق اقلیم پاریس و پیمان موشک‌های میان‌برد و کوتاه برد روسیه، موسوم به INF، خارج شده است.

خبر خوب این است که طرحی برای شکست تنگنای موجود با کره شمالی وجود دارد. در سال ۲۰۰۵ ایالات متحده آمریکا، کره شمالی ژاپن، چین، روسیه و کره جنوبی متعهد به ایجاد نقشه راهی به منظور پایان دادن به بحران شبه جزیره کره شدند. بیانیه مشترک این تعهد، کره شمالی را ملزم می‌کرد همه سلاح‌های هسته‌ای خود را تسلیم کند و هرچه سریع‌تر به پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای موسوم به NPT و نیز توصیه‌های امنیتی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی IAEA بازگردد.

در مقابل آمریکا تضمین‌های امنیتی برای کره شمالی ارائه کرد و متعهد شد، به سمت روابط دیپلماتیک پیش‌برود برای یک نظام صلح دائمی در شبه جزیره کره مذاکره کند. اما از همه مهم‌تر، شش کشور حاضر در این توافق، موافقت کردند، تا گام‌های همکاری را به منظور اجرای توافق اجماع شده، به صورت مرحله‌ای بردارند؛ این گام‌ها بر اساس قوانین «تعهد در قبال تعهد، اقدام در مقابل عمل» اجرایی شوند.

کیم به دنبال رفع تحریم‌ها است اما تمایلی به تسلیم همه موشک‌های بالستیک بین‌قاره‌ای و بمب‌های هیدروژنی خود ندارد؛ قدرت‌های هسته‌ای هیچ‌وقت چنین اقدامی نمی‌کنند. مسیر دست یافتن به یک صلح پایدار مشخص است: غیرهسته‌ای سازی مرحله‌ای، به صورتی که کیم آرام آرام برنامه‌های هسته‌ای خود را در قبال رهایی از تسلیم‌ها کنار بگذارد، در واقع همان اقدام در مقابل عمل که بالاتر از آن صحبت کردیم. کره شمالی در چند ماه اخیر به دنبال بازگشت به چنین رویکردی بوده است؛ چیزی که واشنگتن آن را نادیده می‌گیرد.

در واقع این همان مسئله‌ای است که ما باید در مورد جمله «انتخاب راه دیگر» که کیم در سخنرانی خود عنوان کرد نگران باشیم؛ که البته این‌راه دیگر، که جونگ‌اون از آن سخن می‌گوید، افزایش آزمایش‌های

در عمل، کیم همان اهدافی را به اشتراک گذاشت که دونالد ترامپ می‌خواهد: او قصد دارد کره شمالی را دوباره قدرتمند کند و می‌داند که نقد کردن سلاح‌های هسته‌ای او روزی بهترین راه کار برای رسیدن به این هدف است

هسته‌ای و موشک‌ها نیست که به واسطه آن آمریکا را به سمت اقدام نظامی هدایت کند.

کیم بر نامه بهتری دارد: کمک گرفتن بیشتر از چین. شی جین‌پینگ، رهبر چین به احتمال زیاد به زودی بازدید از کره شمالی داشته باشد و کیم می‌تواند این موضوع را مطرح کند که واشنگتن در این مدت غیرمنطقی عمل کرده است و پکن باید به طور کامل تحریم‌ها را کنار بگذارد. از آنجایی که ۹۰ درصد از صادرات کره شمالی از مسیر چین صورت می‌گیرد، پکن یکی از بازوهای فشار حداکثری آمریکا به کره شمالی بوده است.

اگر آمریکا امتیازی برای تجارت به چین ندهد، پکن چرا باید تحریم‌ها را علیه کره شمالی اعمال کند؟ کیم هم دقیقاً در همین راستا فکر می‌کند: چرا باید آزمایش‌های موشکی را از سر بگیرد، در حالی که می‌تواند دلایل مشترک با یک ابرقدرت نوظهور داشته باشد و از چین برای بازسازی اقتصاد خود کمک بگیرد؟

به لطف این تفکر، سال ۲۰۱۹ سرشار از تهدیدات هسته‌ای و لفاظی‌ها بین ایالات متحده و کره شمالی نخواهد بود. با این حال این احتمال وجود دارد که کره شمالی سر آمریکا کلاه بگذارد و انبازهای تسلیحاتی خود را حفظ کند و در عین حال تمام کمک‌های اقتصادی که نیاز دارد را از دیگر کشورها تأمین کند. حالا نوبت حرکت شما است آقای ترامپ.

دولت‌ها به تولید سلاح و فروش آن مبادرت می‌ورزند، اگر جلوی قدرت‌های کاپیتالیست در نفوذ به کشورها گرفته نشود، اگر تلاشی برای جلوگیری از قدرت‌های استبدادگر نشود، صحبت از حقوق بشر یک مبحث بی‌معنا است.

حقوق بشر اشتراک ارزش‌ها است. وقتی از آن علیه هر فرد یا جامعه‌ای استفاده شود، کرامت انسانی از ترس سوال رفته است. حقوق بشر باید برای همه باشد، اما رسیدن به چنین معنایی هنوز خیلی دور است؛ ما به راحتی عبور می‌کنیم و فکر می‌کنیم وجود آشوب قابل قبول است؛ به خودمان می‌قبولانیم که دنیا اگر تخریب شود شاید خوب باشد.

اگر ما به ارزش‌هایی از جمله حقیقت، درک علوم، احترام به زندگی و باور در جوامع اعتقاد داریم، باید موانع رسیدن به اساس تعریف بشریت را برداریم. به خود و دیگران باور داشته باشیم و بدانیم این مسائل پایه ارزش و تلاش‌های انسانی است.

خاموش ملت‌های کاپیتالیست را دارند. تفاوت‌های مذهبی، قبیله‌ای دست‌مایه بازی قدرت‌ها شده‌اند و توجیه مسخره‌ای هم دارند: به منظور تضعیف آزادی اشخاص و افزایش کنترل اعمال شده از سوی دولت‌ها و نخبگان برجسته! نتیجه گرفته شدن حق زندگی اشخاص و رد آزادی فردی و بیانی و حق حفظ محیط زندگی و توسعه آن از ترس است، مفهوم حقوق بشر باید بازبینی شود. مباحث حقوق بشری بر یک بعد روابط بین حقوق دولت‌ها و حقوق افراد متمرکز بود، اما حالا حقوق بشر بر اساس تنوعی از روابط است.

امروز حقوق بشر یک مسئله جهانی است. امروز قدرت‌ها به اسم مقابله با ترور بسم و حفظ ثبات به زندگی مردم سرک می‌کشند و آزادی و حقوق سیاسی مردم راضیع می‌کنند. حالا دیگر حقوق بشر یک مفهوم مشترک نیست و بیشتر یک چیز تاریخ مصر ف گذشته و پوچ است.

امروز اروپا، روسیه، آمریکا و چین و دیگر